

Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden 2013

De raad van de gemeente Heusden, gelezen het voorstel van het college van 5 februari 2013;

gelet op artikel 5 van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Stb 2006 351) en gelet op artikel 147 lid 1 en 149 van de Gemeentewet;

overwegende dat het noodzakelijk is het verlenen van individuele voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning bij Verordening te regelen;

besluit:

1. vast te stellen de Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden 2013;
2. bij vaststelling van deze Verordening, de verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning, vastgesteld op 14 december 2010, in te trekken.

Afdeling I – Algemeen

Hoofdstuk 1 - Algemene bepalingen

Artikel 1.1 - Begripsbepalingen

1. In deze Verordening wordt verstaan onder:
 - a. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heusden;
 - b. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning;
 - c. Awb: Algemene wet bestuursrecht;
 - d. AWBZ: Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;
 - e. Compensatieplicht: de plicht van het college aan personen met een langdurige beperking, een chronisch psychische of een psychosociaal probleem, voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Daarbij legt artikel 4 van de wet het college de plicht op om een resultaat te bereiken dat als compensatie mag gelden en dat in het individuele geval maatwerk is;
 - f. huishoudelijke voorziening: een voorziening ter ondersteuning bij of ter overname van activiteiten op het gebied van het verzorgen van het huishouden van een persoon dan wel de leefeenheid waartoe een persoon behoort met als resultaat een schoon en leefbaar huis;
 - g. rolstoelvoorziening: voorziening die de belanghebbende in staat stelt zich in en om de woning te verplaatsen en waarvan het rijden de primaire functie is;
 - h. woonvoorziening: voorziening, niet zijnde een huishoudelijke voorziening of een rolstoelvoorziening, die de belanghebbende in staat stelt tot het normale gebruik van de woning;
 - i. vervoersvoorziening: voorziening die de belanghebbende in staat stelt zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel;
 - j. algemeen gebruikelijk: hetgeen naar in het maatschappelijk verkeer geldende opvattingen voor een persoon als de belanghebbende of mantelzorger als gangbaar bezit of gangbare uitgaven wordt aangemerkt;

- k. algemene voorziening: een voorliggende voorziening die weliswaar niet bestemd is voor, noch te gebruiken is door alle personen bedoeld in artikel 4 lid 1 van de wet, maar die anderzijds door iedereen waarvoor de voorziening wel bedoeld is op eenvoudige wijze te verkrijgen of te gebruiken is, zonder een ingewikkelde aanvraagprocedure;
- l. collectieve voorziening: een voorziening die individueel wordt verstrekt maar die door meerdere personen tegelijk wordt gebruikt;
- m. voorliggende voorziening: een voorziening die normaal in de maatschappij aanwezig en beschikbaar is en bedoeld voor iedereen die daar behoefte aan heeft;
- n. voorziening in natura: een voorziening, in te zetten om het resultaat te bereiken, in de vorm van goederen in (bruik)leen of in eigendom, of als persoonlijke dienstverlening;
- o. PGB: persoonsgebonden budget: een geldbedrag om te gebruiken voor een voorziening, als alternatief voor een voorziening in natura;
- p. financiële tegemoetkoming: een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening
- q. budgetperiode: periode waarvoor een PGB of financiële tegemoetkoming wordt verleend;
- r. inkomen:
 - i. het netto-inkomen;
 - ii. het gezamenlijk netto-inkomen van de ouders of pleegouders van de belanghebbende, indien de belanghebbende jonger is dan 18 jaar en geen echtgenoot zoals beschreven in de begripsbepalingen;
 - iii. het gezamenlijk netto-inkomen van de belanghebbende en zijn echtgenoot, indien de belanghebbende een echtgenoot zoals beschreven in de begripsbepalingen;
- s. eigen bijdrage: een bijdrage die bij de verlening van een voorziening in natura of in de vorm van een PGB voor rekening van de belanghebbende of mantelzorger komt;
- t. kostprijs: het bedrag dat de gemeente betaalt aan de gecontracteerde leverancier voor een voorziening in natura, exclusief korting;
- u. MO-zaak: de organisatie die advies uitbrengt over de indicatiestelling;
- v. belanghebbende: een persoon met een beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem die behoefte heeft aan compensatie ten behoeve van het bevorderen van zijn deelname aan het maatschappelijk verkeer en het zelfstandig functioneren, die voor zichzelf of door een ander een aanvraag doet of laat doen;
- w. mantelzorger: een persoon die mantelzorg, als bedoeld in artikel 1 onderdeel b van de wet, verleent;
- x. woning: een woning waarbij geen wezenlijke woonfuncties, zoals woon- en slaapruiimte, was- en kookgelegenheid en toilet met andere woningen worden gedeeld;
- y. ADL-woning: Activiteiten van het Dagelijks Leven-woningen; aangepaste woningen voor mensen met een lichamelijke handicap waar zij kunnen wonen en hulp krijgen wanneer dit nodig is;
- z. gemeenschappelijke ruimte: gedeelte(n) van een woongebouw, niet behorende tot de onderscheiden woningen, bestemd en noodzakelijk om de woning van de ondersteuningsvrager vanaf de toegang tot de woning te bereiken;
- aa. woonwagen: een voor bewoning bestemd gebouw dat is geplaatst op een standplaats en dat in zijn geheel of in delen kan worden verplaatst;

- bb. standplaats: een kavel binnen de gemeente Heusden, bestemd voor het plaatsen van een woonwagen, waarop voorzieningen aanwezig zijn die op het leidingnet van de openbare nutsbedrijven, andere instellingen of van gemeenten kunnen worden aangesloten;
 - cc. chronisch: onomkeerbare aandoeningen, zonder uitzicht op volledig herstel en met een ziekte duur van meer dan zes maanden.
2. Alle begrippen die in deze Verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en de Awb

Artikel 1.2 - Beperkingen

1. Een voorziening kan slechts worden toegekend indien:
 - a. er sprake is van een compensatieplicht indien de belanghebbende een verstandelijke of lichamelijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem heeft, waardoor de belanghebbende gecompenseerd moet worden met als resultaat:
 - i. een schoon en leefbaar huis;
 - ii. wonen in een geschikt huis;
 - iii. beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften;
 - iv. beschikken over schone en doelmatige kleding;
 - v. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;
 - vi. zich verplaatsen in en om de woning;
 - vii. zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel;
 - viii. de mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten;
 - b. de voorziening langdurig noodzakelijk is;
 - c. de voorziening, objectief bezien, als de goedkoopste adequate voorziening kan worden aangemerkt;
 - d. de belanghebbende in de gemeente Heusden woonplaats heeft als bedoeld artikel 10 lid 1 en artikel 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.
2. Het college weigert een voorziening:
 - a. indien niet is voldaan aan de voorwaarden of verplichtingen gesteld bij of krachtens de wet;
 - b. voor zover op grond van enige andere wettelijke regeling of enige privaatrechtelijke overeenkomst of verbintenis aanspraak op de voorziening bestaat;
 - c. indien de belanghebbende redelijkerwijs met behulp van mantelzorg/familiezorg en/of het sociale netwerk een oplossing kan vinden voor het zich voordoende probleem;
 - d. voor zover in de voorziening een algemeen gebruikelijke component geacht kan worden te zijn begrepen;
 - e. wanneer de belanghebbende in staat is om gebruik te maken van de beschikbare algemene en/of collectieve voorzieningen;
 - f. indien een voorziening als waarop de aanvraag betrekking heeft reeds eerder krachtens de Wet voorzieningen gehandicapten of krachtens de wet is verleend en de normale afschrijvingsduur voor die voorziening nog niet is verstreken, tenzij de eerder verleende voorziening geheel of gedeeltelijk verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de belanghebbende zijn toe te rekenen;
 - g. indien, wanneer het gaat om een financiële tegemoetkoming of een PGB, in de financiering van het niet door de financiële tegemoetkoming of het PGB bestreken deel van de kosten niet is voorzien;
 - h. indien de aanvraag een financiële tegemoetkoming of een PGB voor kosten betreft die de belanghebbende voor de datum van het besluit naar aanleiding van die aanvraag heeft gemaakt, tenzij het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor het maken van de kosten.

Hoofdstuk 2 – Vorm van de voorziening

Artikel 2.1. - Mogelijke vormen

- a. Een voorziening kan, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet en het overige in deze Verordening bepaalde, in de volgende vormen worden verleend:
 - i. in natura;
 - ii. in de vorm van een financiële tegemoetkoming;
 - iii. in de vorm van een voucher;
 - iv. in de vorm van een PGB.
- b. Belanghebbenden hebben de mogelijkheid om te wisselen tussen de mogelijke vormen. Dit kan maximaal één keer per jaar.

Artikel 2.2 - Voorziening in natura

Een voorziening in natura kan worden verleend:

- a. in eigendom;
- b. in bruikleen;
- c. als persoonlijke dienstverlening.

Artikel 2.3 – Financiële tegemoetkoming

1. Het college stelt de hoogte vast van de financiële tegemoetkomingen en legt deze vast in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden.
2. Indien een financiële tegemoetkoming wordt verleend, wordt in de beschikking vermeld op welke kosten de tegemoetkoming betrekking heeft, alsmede de voorschriften waaraan de belanghebbende dient te voldoen alvorens tot uitbetaling van de tegemoetkoming kan worden overgegaan.
3. Indien een periodieke financiële tegemoetkoming wordt verleend, wordt in de beschikking tevens vermeld: de geldingsduur, de hoogte, alsmede de voorschriften waaraan de rechthebbende dient te voldoen alvorens tot uitbetaling van de tegemoetkoming kan worden overgegaan.
4. Indien de geldingsduur niet in de beschikking is vermeld, wordt uitgegaan van een verstrekking voor onbepaalde tijd.

Artikel 2.4 – Voorziening in de vorm van voucher

1. Een voucher kan worden verstrekt ten aanzien van hulp bij het huishouden. De voucher kan worden ingewisseld bij aanbieders waarmee het college voor deze voorziening een overeenkomst heeft gesloten.
2. De wijze waarop de voucher wordt vastgesteld, wordt door het college vastgelegd in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden.

Artikel 2.5 - Hoogte PGB

1. Het college stelt de bedragen voor het PGB vast en in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden is vastgelegd hoe deze bedragen berekend worden.
2. Het PGB wordt zo bepaald dat de belanghebbende daarmee een voorziening kan inkopen die gelijkwaardig is aan een voorziening in natura.

Artikel 2.6 - Beperkingen

Een PGB wordt slechts verleend indien:

- a. de belanghebbende zich, wanneer op grond van deze Verordening eerder een PGB is verleend, gehouden heeft aan bij de verlening van dat eerdere PGB opgelegde verplichtingen;
- b. de belanghebbende, zonder hulp, in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen.

Artikel 2.7 - Beschikking

1. De beschikking tot verlening van een PGB bevat ten minste de volgende gegevens:
 - a. het PGB en wanneer het gaat om een PGB voor een huishoudelijke voorziening de budgetperiode;
 - b. de wijze waarop dit budget is berekend;
 - c. door wie de eigen bijdrage wordt berekend;
 - d. de wijze waarop het PGB wordt verleend;
 - e. de verplichtingen van de belanghebbende;
 - f. de eisen waaraan de voorziening moet voldoen.
2. De budgetperiode voor een huishoudelijke voorziening kan meerdere kalenderjaren beslaan. Wanneer er wijzigingen optreden in de hoogte van het PGB, wordt de belanghebbende hiervan door het college op de hoogte gebracht.

Artikel 2.8 – Procedure PGB

1. Het PGB voor een huishoudelijke voorziening wordt per maand als voorschot uitbetaald.
2. Het PGB voor een huishoudelijke voorziening wordt na afloop van het kalenderjaar, of als de budgetperiode eerder afloopt na afloop van de budgetperiode, door het college vastgesteld.
3. Voor een woonvoorziening geldt dat de gereedmelding binnen 15 maanden na verlening van de voorziening, dient plaats te vinden.
4. Voor een rolstoelvoorziening en vervoersvoorziening geldt dat de aanschaf van de voorziening binnen 2 maanden na verlening van de voorziening dient plaats te vinden.
5. Na de gereedmelding of aanschaf van de voorziening vindt er een controle plaats .
6. Wanneer bij de controle is gebleken dat aan alle voorwaarden waaronder de voorziening is verleend is voldaan, zal het PGB door het college vastgesteld en uitbetaald worden.
7. Artikel 4:46 Awb is van overeenkomstige toepassing.
8. Het college vordert onverschuldigd betaalde bedragen van de belanghebbende terug of verrekent deze met door hem aan de belanghebbende terzake van PGB's verschuldigde bedragen.

Artikel 2.9 - Eigen bijdrage/eigen aandeel

1. De belanghebbende kan een eigen bijdrage of een eigen aandeel verschuldigd zijn bij de verstrekking van een huishoudelijke voorziening, een woonvoorziening en een vervoersvoorziening.
2. Het college stelt in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden regels vast over de gevallen waarin de eigen bijdrage of het eigen aandeel wordt opgelegd en over de omvang van deze eigen bijdrage.
3. De eigen bijdrage of het eigen aandeel kan maximaal de kostprijs van de voorziening bedragen.

Hoofdstuk 3 - Huishoudelijke voorzieningen**Artikel 3.1 - Kring rechthebbenden**

Een huishoudelijke voorziening kan slechts worden verleend aan een belanghebbende.

Artikel 3.2 - Vorm huishoudelijke voorziening

De huishoudelijke voorziening wordt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet, in natura, in de vorm van een PGB of in de vorm van een voucher verleend.

Artikel 3.3 – Omvang huishoudelijke voorziening

De omvang van de huishoudelijke voorziening wordt in beginsel vastgesteld aan de hand van de richtlijn hulp bij het huishouden van MO-zaak en wordt uitgedrukt in uren, afgerond in minuten, per week. Het blijft een richtlijn van MO-zaak, die de gemeente al dan niet (geheel) kan overnemen. De vaststelling van de omvang van de huishoudelijke voorziening blijft maatwerk.

Artikel 3.4 - Geen langdurige noodzaak

In afwijking van artikel 1.2 lid 1 onderdeel b kan het college een huishoudelijke voorziening verstrekken, indien er geen langdurige noodzaak is.

Artikel 3.5 - Beperkingen

Het college weigert een huishoudelijke voorziening:

- a. voor zover de voorziening betrekking heeft op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw;
- b. indien de aanvraag betrekking heeft op hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, vakantiewoningen en tweede woningen;
- c. indien de belanghebbende verblijft in een AWBZ-instelling.

Hoofdstuk 4 - Woonvoorzieningen**Artikel 4.1 - Typen woonvoorziening**

De door het college te verlenen woonvoorziening kan bestaan uit:

- a. een voorziening voor verhuizing en inrichting;
- b. een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard in of aan een woning;
- c. een voorziening van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard in of aan een woning;
- d. een voorziening voor onderhoud, keuring en reparatie van een voorziening in een woning;
- e. een voorziening voor tijdelijke huisvesting;
- f. een voorziening voor huurderving.

Artikel 4.2 - Kring rechthebbenden

1. Een voorziening genoemd in artikel 4.1 kan slechts worden verleend aan een belanghebbende en wordt, behoudens het bepaalde in lid 2 en de artikelen 4.8 lid 2, 4.11 lid 2 en 4.13, verleend aan de belanghebbende.
2. Indien de belanghebbende niet de eigenaar is van de woning wordt een voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel b, in afwijking van lid 1 en artikel 1.2 lid 1 onderdeel a, verleend aan de eigenaar van de woning.

Artikel 4.3 – Vorm woonvoorziening

1. De voorzieningen genoemd in artikel 4.1 onderdeel a, b, d, e en f worden in de vorm van een financiële tegemoetkoming verleend.
2. De voorzieningen genoemd in artikel 4.1 onderdeel c en d worden met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet, in natura of in de vorm van een PGB verleend.
3. In afwijking van lid 2 wordt een voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel b en c in de vorm van een financiële tegemoetkoming verstrekt wanneer er sprake is van een situatie zoals beschreven in artikel 4.8.

Artikel 4.4 – Beperkingen

De voorzieningen, genoemd in artikel 4.1 onderdeel c worden, bij een indicatie voor een bepaalde tijd, alleen in natura verleend.

Artikel 4.5 - Afschrijving van woningaanpassingen

1. De eigenaar-bewoner, die krachtens deze Verordening een PGB of financiële tegemoetkoming voor het treffen van een woonvoorziening heeft ontvangen en die binnen een periode van tien jaar na de datum van gereedmelding van de werkzaamheden de woning verkoopt, is gehouden om binnen een week na het passeren van de akte het college hiervan schriftelijk op de hoogte te stellen.
2. Het college kan de eigenaar-bewoner verplichten de meerwaarde die door het treffen van de voorziening is ontstaan terug te storten aan de gemeente.
3. De vaststelling van de eventuele meerwaarde geschiedt door een beëdigd taxateur, aan te wijzen door de woningeigenaar.
4. De terugstorting als bedoeld in het tweede lid bedraagt 100% van de meerwaarde, maar nooit meer dan het bedrag dat als PGB of financiële tegemoetkoming voor de betreffende woonvoorziening is uitgekeerd.
5. Op het terug te storten bedrag kunnen de kosten van taxatie in mindering worden gebracht.

Artikel 4.6 - Weigeringsgronden

Het college weigert een voorziening genoemd in artikel 4.1:

- a. indien de beperking of het probleem voortvloeit uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
- b. voor zover de voorziening betrekking heeft op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw;
- c. indien er geen rechtstreeks oorzakelijk verband bestaat tussen de beperking of het probleem en een of meer bouwkundige of woontechnische kenmerken van woning;
- d. indien de beperking of het probleem niet in de woning zelf (waartoe ook de toegankelijkheid van de woning wordt begrepen) worden ondervonden;
- e. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de belanghebbende verhuist vanuit een woning waarin en waaromheen hij in staat is zich te verplaatsen;
- f. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en deze verhuizing dan wel de acceptatie van de nieuwe woning heeft plaatsgevonden voordat het college een besluit heeft genomen naar aanleiding van de aanvraag, tenzij het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor die verhuizing of die acceptatie;
- g. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de belanghebbende niet verhuist naar de voor hem op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor de verhuizing;
- h. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de belanghebbende voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
- i. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de belanghebbende verhuist vanuit en naar een woning die niet geschikt is om het hele jaar door bewoond te worden;
- j. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de belanghebbende verhuist naar een AWBZ-instelling;
- k. indien de aanvraag betrekking heeft op een AWBZ-instelling, kloosters, hotels/pensions, trekkerswoonwagens, vakantiewoningen en tweede woningen,
- l. indien de kosten van de woonvoorziening lager zijn dan het in het besluit maatschappelijke ondersteuning in art. 6.1 lid 6 opgenomen bedrag.

Artikel 4.7 - Rangorde

1. De verlening van de voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel a, zo nodig in combinatie met andere in artikel 4.1 genoemde voorzieningen, heeft voorrang indien dit de goedkoopste adequate oplossing is.
2. Bij verlening van de voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel b aan een woningeigenaar die niet bereid is de woning wederom te laten bewonen door een belanghebbende, heeft de plaatsing van een losse woonunit voorrang.

Artikel 4.8 - Bezoekbaar maken woning

1. In afwijking van artikel 1.2 lid 1 onderdeel d en artikel 4.2 lid 1 kan het college ten behoeve van de belanghebbende een woonvoorziening als bedoeld in artikel 4.1 onderdeel b en c, dan wel een combinatie van deze voorzieningen verstrekken voor het bezoekbaar maken van een woning indien de belanghebbende in een AWBZ-instelling verblijft.
2. Deze aanvraag moet worden ingediend in de gemeente waar de aan te passen woning staat.
3. De voorziening betreft slechts een tegemoetkoming in de kosten van het bezoekbaar maken van de in het tweede lid bedoelde woning.
4. Onder bezoekbaar maken wordt uitsluitend verstaan dat de belanghebbende de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken.

Artikel 4.9 Gemeenschappelijke ruimten

Het college kan een financiële tegemoetkoming verlenen voor het treffen van de volgende voorzieningen aan een gemeenschappelijke ruimte:

- a. het verbreden van toegangsdeuren;
- b. het aanbrengen van elektrische deuropeners;
- c. aanleg van een hellingbaan van de openbare weg naar de toegang van het gebouw (mits de woningen in het woongebouw te bereiken zijn met een rolstoel);
- d. drempelhulpen of vlonders;
- e. het aanbrengen van een extra trapleuning bij een portiekwoning;
- f. een opstelplaats voor een rolstoel bij de toegangsdeur van een woongebouw, waarbij de brandveiligheidsvoorschriften in acht worden genomen.

Artikel 4.10 - Extra voorwaarden bij bewoning woonwagen

1. Het college verleent slechts een voorziening genoemd in artikel 4.1 ten behoeve van een woonwagen indien:
 - a. de technische levensduur van de woonwagen nog minimaal vijf jaar is;
 - b. de standplaats niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking komt;
 - c. de woonwagen ten tijde van de indiening van de aanvraag voor een woonvoorziening bij de gemeente op de standplaats stond;
 - d. de hoofdbewoner van de woonwagen in het bezit is van een bewoningsvergunning als bedoeld in de Woningwet.
2. De eigenaar-bewoner, die krachtens deze Verordening een PGB of financiële tegemoetkoming voor het treffen van een woonvoorziening heeft ontvangen voor een woonwagen en die binnen een periode van tien jaar na datum van gereedmelding van de werkzaamheden de woonwagen verkoopt of verplaatst naar een andere gemeente, is gehouden om binnen een week na het passeren van de akte het college hiervan schriftelijk op de hoogte te stellen.
3. Het college kan de eigenaar-bewoner verplichten de meerwaarde die door het treffen van de voorziening is ontstaan terug te storten aan de gemeente.
4. De vaststelling van de eventuele meerwaarde geschiedt door een beëdigd taxateur, aan te wijzen door de eigenaar.

5. De terugstorting als bedoeld in het tweede lid bedraagt 100% van de meerwaarde, maar nooit meer dan het bedrag dat als PGB of financiële tegemoetkoming voor de betreffende woonvoorziening is uitgekeerd.
6. Op het terug te storten bedrag kunnen de kosten van taxatie in mindering worden gebracht.

Artikel 4.11 - Voorziening voor verhuizing en inrichting

1. Het college kan een voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel a verlenen aan een belanghebbende.
2. In afwijking van artikel 1.2 lid 1 onderdeel a en artikel 4.2 lid 1, kan het college een voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel a verlenen aan een persoon, die op verzoek van de gemeente, ten behoeve van een belanghebbende de woning heeft ontruimd.
3. De in het eerste lid genoemde voorziening wordt slechts verleend indien:
 - a. de belanghebbende verhuist naar een naar het oordeel van het college geschikte woning (hieronder wordt verstaan een woning waarin de belanghebbende geen beperkingen ondervindt, of die met inzet van beperkte middelen, geschikt te maken is);
 - b. de belanghebbende verhuist vanuit een zelfstandige woonruimte;
 - c. in de te verlaten woonruimte belemmeringen zijn ondervonden, tenzij het een verhuizing naar een ADL-woning betreft;
 - d. de belanghebbende niet is verhuisd op een moment dat op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie de verhuizing ook zonder handicap algemeen gebruikelijk geacht zou zijn.

Artikel 4.12 - Voorziening voor tijdelijke huisvesting

1. Het college kan een voorziening genoemd in artikel 4.1 onderdeel e verlenen indien:
 - a. een belanghebbende in verband met aanpassing van zijn huidige of een nog te betrekken woning heeft voorzien in noodzakelijke tijdelijke huisvesting; en
 - b. de kosten voor deze huisvesting noodzakelijk zijn.
2. De financiële tegemoetkoming als genoemd in het eerste lid wordt uitsluitend verleend voor de periode, dat de aan te passen woonruimte ten gevolge van het verrichten van de woningaanpassing niet bewoond kan worden en de belanghebbende als gevolg daarvan voor dubbele woonlasten komt te staan.
3. De maximale termijn waarvoor het college een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting, als bedoeld in het eerste lid, verleent bedraagt zes maanden.

Artikel 4.13 - Voorziening voor huurderving

In afwijking van artikel 1.2 lid 1 onderdeel a en artikel 4.2 lid 1 kan het college, in geval van huurbeëindiging van een aangepaste woning, die voor meer dan € 7.000,- is aangepast op grond van de wet, de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) of de Regeling Geldelijke Steun Huisvesting Gehandicapten (RGSHG) een financiële tegemoetkoming verlenen aan de eigenaar van de woning in verband met derving van huurinkomsten voor de duur van maximaal zes maanden, waarbij de eerste maand huurderving niet voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komt.

Artikel 4.14 Kosten in verband met onderhoud en reparatie

Het college verleent slechts een voorziening als bedoeld in artikel 4.1 onder d indien:

- a. de woonvoorziening in het kader van de wet, de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) dan wel de Regeling Geldelijke Steun Huisvesting Gehandicapten (RGSHG) is verleend;
- b. het onderhoud of de reparatie in ieder geval betrekking heeft op:
 - i. stoelliften;
 - ii. rolstoel- of sta-plateauliften;

- iii. woonhuisliften;
 - iv. hefplateauliften;
 - v. balansliften;
 - vi. tilliften passief;
 - vii. de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
 - viii. elektromechanische openings- en sluitingsmechanisme van deuren;
- c. de belanghebbende ten tijde van het onderhoud of de reparatie de woonruimte als hoofdverblijf bewoont.
 - d. de datum waarop het onderhoud of de reparatie is uitgevoerd niet langer dan twee maanden geleden is.

Hoofdstuk 5 – Rolstoelvoorzieningen

Artikel 5.1 – Typen rolstoelvoorziening

De door het college te verlenen rolstoelvoorziening kan bestaan uit:

- a. een rolstoel voor verplaatsing binnen en/of buiten de woonruimte, dan wel een aanpassing daaraan;
- b. rolstoelaccessoires;
- c. onderhoud, gebruik en reparatie;
- d. een sportrolstoel.

Artikel 5.2 - Kring rechthebbenden

1. De voorzieningen genoemd in artikel 5.1 onderdeel a, b en c kunnen slechts worden verleend aan een belanghebbende.
2. Een voorziening genoemd in artikel 5.1 onderdeel d kan ter recreatieve sportbeoefening in verenigingsverband, worden verleend aan een persoon die zonder sportrolstoel niet in staat is tot sportbeoefening.

Artikel 5.3 - Vorm rolstoelvoorzieningen

1. De voorzieningen genoemd in artikel 5.1 onderdeel a, b en c worden, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet, in natura of in de vorm van een PGB verleend.
2. De voorziening genoemd in artikel 5.1 onderdeel d wordt in de vorm van een financiële tegemoetkoming verleend, waarmee voor een periode van drie jaar een sportrolstoel aangeschaft en onderhouden kan worden.

Artikel 5.4 – Beperkingen

1. De voorzieningen, genoemd in artikel 5.1, worden niet verleend indien de belanghebbende verblijft in een AWBZ-instelling en recht heeft op verstrekking van een rolstoel ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.
2. De voorzieningen, genoemd in artikel 5.1 onderdeel a, b en c worden, bij een indicatie voor een bepaalde tijd, alleen in natura verleend.

Hoofdstuk 6 - Vervoersvoorzieningen

Artikel 6.1 - Typen vervoersvoorziening

De door het college te verstrekken vervoersvoorziening kan bestaan uit:

- a. een collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer;
- b. een al dan niet aangepaste bruikleenauto;
- c. een al dan niet aangepaste gesloten buitenwagen;
- d. een al dan niet aangepaste open elektrische buitenwagen;
- e. aanpassing van een eigen auto;

- f. gebruik van een taxi of rolstoeltaxi;
- g. aanschaf of gebruik van een ander vervoermiddel dan de vervoermiddelen genoemd in de onderdelen b, c en d;

Artikel 6.2 - Kring rechthebbenden

1. De voorzieningen genoemd in artikel 6.1 kunnen slechts worden verleend aan een belanghebbende.

Artikel 6.3 – Vorm vervoersvoorziening

1. De voorzieningen genoemd in artikel 6.1 onderdeel a en b worden, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet, in natura verleend.
2. De voorzieningen genoemd in artikel 6.1 onderdeel c, d en g worden, met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet, in natura of in de vorm van een PGB verleend.
3. De voorzieningen genoemd in artikel 6.1 onderdeel e en f worden in de vorm van een financiële tegemoetkoming verleend.

Artikel 6.4 – Beperkingen

1. De voorzieningen genoemd onder artikel 6.1 onderdeel c, d en g worden, bij een indicatie voor een bepaalde tijd, alleen in natura verleend.
2. Bij de verlening van de voorzieningen genoemd in artikel 6.1 onderdelen b tot en met g wordt rekening gehouden met:
 - a. de individuele vervoersbehoefte van de belanghebbende;
 - b. de mate waarin de voorziening genoemd in artikel 6.1 onderdeel a in de individuele vervoersbehoefte kan voorzien; en
 - c. de mate waarin de vervoersbehoeften van gezinsleden samenvallen.
3. Een voorziening genoemd onder artikel 6.1 onderdeel d wordt uitsluitend verstrekt wanneer er voor deze voorziening ook een adequate stalling aanwezig is.

Artikel 6.5 – Rangorde

1. De verlening van de voorziening genoemd in artikel 6.1 onderdeel a, zo nodig in combinatie met andere in artikel 6.1 genoemde voorzieningen, heeft voorrang indien deze voorziening of deze combinatie de goedkoopste adequate oplossing is.
2. Een belanghebbende kan eerst dan voor een voorziening genoemd in artikel 6.1 onderdeel d in aanmerking worden gebracht indien hij zich niet kan verplaatsen in zijn directe woon- en leefomgeving en hij niet in staat is gebruik te maken van een al dan niet speciaal uitgevoerde fiets.

Afdeling II – Procedures

Hoofdstuk 7- Het verkrijgen van een voorziening

Artikel 7.1 - Aanvraag

Een aanvraag kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch worden gedaan bij het Wmo-loket van de gemeente Heusden.

Artikel 7.2 - Samenhangende afstemming

Om de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend af te stemmen op de situatie van de belanghebbende laat het college onderzoek verrichten naar de situatie van de belanghebbende.

Hoofdstuk 8 - Verplichtingen en bevoegdheden van rechthebbende en het College

Artikel 8.1 - Inlichtingen, onderzoek, advies

1. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor de beoordeling van het recht op een voorziening, de belanghebbende:
 - a. op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te ondervragen;
 - b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen ondervragen en/of onderzoeken.
2. Het college vraagt een daartoe door hem aangewezen adviesinstantie in voorkomende gevallen om advies.
3. Een belanghebbende is verplicht aan het college of de door hem aangewezen adviesinstantie die gegevens te (doen) verschaffen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van het recht op een voorziening.

Artikel 8.2 – Alleenrecht indicatiestelling

Indien het college gebruik maakt van de bevoegdheid als genoemd in artikel 8.1 lid 2, dan wordt uitsluitend advies gevraagd aan het MO-zaak.

Artikel 8.3 – gebruik advies MO-zaak.

Indien het college om advies vraagt bij MO-zaak, gelden in beginsel de modelbeleidsregels van het MO-zaak als richtlijn voor zowel het advies van het MO-zaak als voor het besluit dat door het college wordt genomen op basis van het advies, voor zover het college daarvan niet expliciet afwijkt.

Artikel 8.4 - Wijzigingen in de situatie

Degene aan wie krachtens deze Verordening een voorziening is verleend, is verplicht aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op een voorziening.

Artikel 8.5 - Herindicatie,

1. Het college is ambtshalve bevoegd te besluiten tot herindicatie.
2. De belanghebbende is verplicht aan het college of aan de adviesinstantie die door het college is aangewezen die gegevens te verschaffen of te doen verschaffen die nodig zijn voor de herindicatie.

Artikel 8.6 – Wijziging gemeentelijk beleid

1. Het college kan een besluit tot het verstrekken van een voorziening als bedoeld in deze Verordening, met inachtneming van een redelijke termijn, intrekken of ten nadele van de belanghebbende wijzigen voor zover veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich tegen voortzetting of ongewijzigde voortzetting verzetten.
2. Alvorens een besluit als bedoeld in lid 1 van dit artikel wordt genomen, wordt de belanghebbende gehoord.
3. Met inachtneming van het bepaalde in lid 2, neemt het college op grond van alle feiten en omstandigheden een besluit tot wijziging of intrekking van de verstrekte voorziening.
4. Het college kan nadere regels vaststellen over de toepassing van de termijn als bedoeld in het eerste lid, met dien verstande dat per individueel geval of per doelgroep een overgangstermijn kan worden vastgesteld.

Artikel 8.7 - Intrekking en beëindiging

1. Het college trekt een besluit genomen op grond van deze Verordening geheel of gedeeltelijk in, indien:

- a. niet of niet langer is voldaan aan de voorwaarden of verplichtingen gesteld bij of krachtens de wet;
 - b. blijkt dat de aangeleverde gegevens zodanig onjuist waren dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen, terwijl de belanghebbende wist of redelijkerwijs had kunnen weten dat bedoelde gegevens onjuist waren.
2. Onverminderd de gronden voor intrekking genoemd in het eerste lid, wordt de beschikking tot verlening van een PGB ingetrokken of gewijzigd met ingang van de dag vanaf welke de belanghebbende schriftelijk heeft aangegeven geen prijs meer te stellen op het PGB.
 3. Bij overlijden van de belanghebbende eindigt het PGB op de dag gelegen na de dag waarop de belanghebbende overlijdt.
 4. De beschikking tot verlening van een PGB kan worden ingetrokken of gewijzigd met ingang van de dag waarop de belanghebbende de in beschikking genoemde verplichtingen niet nakomt.
 5. Bij overlijden van de rechthebbende eindigt de periodieke financiële tegemoetkoming op de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de rechthebbende is overleden.
 6. Indien de belanghebbende zich misdraagt bij de dienstverlening die is gekoppeld aan de voorziening, of indien de voorziening door nalatigheid, opzet of grove schuld is vermist of schade oploopt en de belanghebbende hiervoor verantwoordelijk te houden is, kan het college de belanghebbende (tijdelijk) uitsluiten voor de voorziening.

Artikel 8.8 - Terugvordering

1. Het college vordert de op grond van deze Verordening verleende voorziening van de belanghebbende in ieder geval terug indien zij het besluit, waarbij deze voorziening is toegekend, met toepassing van artikel 8.7 hebben ingetrokken en voor zover na de datum van het besluit tot toekenning van de voorziening nog geen vijf jaren zijn verstreken.
2. Alle ingevolge deze Verordening terug te vorderen bedragen worden verhoogd met de wettelijke rente.

Afdeling III – Slot

Hoofdstuk 9 – Slotbepalingen

Artikel 9.1 - Afwijken van bepalingen/hardheidsclausule

1. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende of de woningeigenaar afwijken van hetgeen bij of krachtens deze Verordening is bepaald, indien strikte toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
2. Voorafgaande aan toepassing van het eerste lid kan het college advies vragen.

Artikel 9.2 - Beslissing college in gevallen waarin de Verordening niet voorziet

In gevallen, de uitvoering van de Wmo betreffende, waarin deze Verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 9.3 - Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de bij of krachtens deze Verordening geldende bedragen verhogen of verlagen conform de prijsontwikkeling op basis van de consumentenprijsindex alle huishoudens van het Centraal Bureau voor de Statistiek

Artikel 9.4 - Periodieke evaluatie gemeentelijk beleid en bijstelling Verordening

1. Het gevoerde beleid wordt jaarlijks geëvalueerd; indien deze evaluatie daar aanleiding toe geeft, wordt de Verordening aangepast.
2. Het college zendt na afloop van iedere evaluatie een verslag aan de gemeenteraad over de doeltreffendheid en de effectiviteit van de Verordening in de praktijk.

Artikel 9.5 - Inwerkingtreding

Deze Verordening treedt in werking met ingang van 1 april 2013

Artikel 9.6 – Citeertitel

Deze Verordening wordt aangehaald als: Wmo-Verordening gemeente Heusden 2013

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Heusden 26 maart 2013,

de griffier,

de voorzitter,

mw. drs. E.J.M. de Graaf

drs. J. Hamming

Verordening individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning – Toelichting

Afdeling I – Algemeen

Hoofdstuk 1 - Algemene bepalingen

Artikel 1.1 - Begripsbepalingen

Lid 1e: Compensatieplicht

De begripsomschrijving van het cruciale begrip “compensatieplicht” is ontleend aan de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 10 december 2008. In deze uitspraak wordt voor het eerst een fundamenteel standpunt gegeven over de Wmo. Het letterlijke citaat luidt: *“4.2.2. Artikel 4 van de Wmo verplicht het College aan de in dat artikel genoemde personen voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Dit artikel brengt mee dat de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie van deze personen de doeleinden zijn waarop de compensatieplicht van het College gericht moet zijn. Het is - gelet op de artikelen 3 en 5 van de Wmo - in beginsel aan de gemeenteraad en - gelet op artikel 4 van de Wmo - aan het College om te bepalen op welke wijze invulling wordt gegeven aan de in artikel 4 van de Wmo bedoelde compensatieplicht. De rechter dient de keuze(n) die de gemeenteraad en het College daarbij hebben gemaakt in beginsel te respecteren, onverminderd de rechtsplicht van het College om in elk concreet geval een voorziening te treffen die zich kwalificeert als compensatie van beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Artikel 4 van de Wmo legt het College, wat dat aangaat, de plicht op om een resultaat te bereiken dat als compensatie mag gelden. De Raad heeft noch in de wet, noch in de wetsgeschiedenis aanknopingspunten gevonden voor een terughoudende beoordeling van een ter uitvoering van artikel 4 van de Wmo genomen besluit. Wel heeft hij daarin aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat een dergelijk besluit in het individuele geval maatwerk dient te zijn. Onder omstandigheden kan dit leiden tot het oordeel dat algemene keuzen die de gemeenteraad en het College bij de uitvoering van de artikelen 3, 4, 5 en 6 van de Wmo hebben gemaakt in het concrete, individuele geval niet kunnen worden toegepast wegens strijd met de in artikel 4 van de Wmo bedoelde compensatieplicht. De Raad vindt hiervoor steun in de parlementaire geschiedenis, meer in het bijzonder in het verslag van het wetgevingsoverleg (Tweede Kamer 2005-2006, 30 131, nr. 98, p. 58 en 61), de brief van de staatssecretaris van 30 oktober 2006 (Tweede Kamer 2006-2007, 30 131, nr. 122, p. 6), de memorie van antwoord (Eerste Kamer 2005-2006, 30131, C, p. 7, 9, 10 en 57), de nadere memorie van antwoord (Eerste Kamer 2005-2006, 30 131, E, p. 19 en 25) en de Handelingen (Eerste Kamer 27 juni 2006, p. 34-1645).”*

Uit dit citaat zijn de belangrijkste bestanddelen samengevoegd tot de volgende begripsomschrijving: *“Compensatieplicht: De plicht van het College van burgemeester en wethouders aan personen met een beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem, voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan (met als doeleinden de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie van deze personen). Daarbij legt artikel 4 van de Wmo het College de plicht op om een resultaat te bereiken dat als compensatie mag gelden en dat in het individuele geval maatwerk is”*

De compensatieplicht houdt een plicht in voor het college. Die plicht geldt in ieder geval ten aanzien van personen met een beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem, waaronder ook ouderen kunnen vallen. Daarbij moet het gaan om ondervonden beperkingen op het gebied van de zelfredzaamheid en de maatschappelijke participatie. Doel is betrokkenen in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

Bij wat het college ook besluit geldt: het moet gaan om maatwerk. Uitgegaan moet worden van de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager. Dat legt een beperking op aan de mogelijkheid algemene maatregelen te treffen, zoals het hanteren van primaten. Dat is toegestaan, mits in het individuele geval steeds wordt nagegaan of die algemene maatregel wel leidt tot maatwerk. Of zoals de Centrale Raad het zegt: "Onder omstandigheden kan dit (maatwerk) leiden tot het oordeel dat algemene keuzen die de gemeenteraad en het College bij de uitvoering van de artikelen 3, 4, 5 en 6 van de Wmo hebben gemaakt in het concrete, individuele geval niet kunnen worden toegepast wegens strijd met de in artikel 4 van de Wmo bedoelde compensatieplicht."

Lid 1g: rolstoelvoorziening

De zinsnede "waarvan het rijden de primaire functie is" dient ertoe dat een traplift of een verrijdbare lift voor overheveling naar bed niet als rolstoelvoorziening wordt aangemerkt.

Lid 1h: woonvoorziening

Onder het normale gebruik van de woning worden de normale (elementaire) woonfuncties verstaan zoals slapen, eten en lichaamsreiniging. Het gebruiken van een hobby-, werk- of recreatieruimte valt er niet onder.

Lid 1j: algemeen gebruikelijk

Met "personen als de belanghebbende of mantelzorger" worden personen zonder beperking of probleem of niet-mantelzorgers bedoeld die in een met de situatie van de belanghebbende of mantelzorger vergelijkbare situatie verkeren (bijvoorbeeld wat betreft inkomen, leeftijd, etc.). Het college weigert de voorziening voor zover in de voorziening een algemeen gebruikelijke component geacht kan worden te zijn begrepen (artikel 1.2 lid 2 onderdeel c). In zoverre is de belanghebbende of mantelzorger in staat zelf in de voorziening te voorzien. Zo wordt bijvoorbeeld geen normale fiets verleend, omdat een fiets voor iedere Nederlander gangbaar bezit is. En zo wordt ook een driewiel fiets in natura of in de vorm van een PGB niet verleend, voor zover in de driewiel fiets een normale fiets geacht kan worden te zijn inbegrepen. Pas nadat de driewiel fiets in zoverre is geweigerd (lees: nadat is bepaald in hoeverre de kosten van de driewiel fiets voor rekening van de aanvrager komen), komt artikel 2.4 (de eigen bijdrage) aan de orde.

Lid 1k: Algemene voorzieningen

Dit zijn voorzieningen, met name diensten of een combinatie van dienst en product, die weliswaar niet bestemd zijn voor, noch te gebruiken zijn door alle inwoners; anderzijds zijn ze door iedereen waarvoor ze wel bedoeld zijn op eenvoudige wijze, zonder een ingewikkelde aanvraagprocedure, te verkrijgen of te gebruiken. Voorbeelden zijn:

- De dagrecreatie voor ouderen
- De sociale alarmering
- De boodschappendienst,
- De maaltijdservice en het eetcafé
- Klusjesdiensten
- De was en strijkservice
- Kinderopvang in al zijn verschijningsvormen

Een algemene voorziening is dus per definitie geen individuele voorziening en de Wmo-regels rond eigen bijdragen/eigen aandeel gelden niet.

Lid 1l: Collectieve voorzieningen

Dit zijn Wmo-voorzieningen die individueel worden verstrekt maar die toch door meerdere personen tegelijk worden gebruikt. Tot nu toe is het collectief (vraagafhankelijk) vervoer (cvv) het meest duidelijke voorbeeld.

Lid 1m: Voorliggende voorziening

Voorliggende voorzieningen kunnen zijn algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of collectieve voorzieningen. Bij deze voorzieningen is de functie bepalend: zij gaan voor individuele voorzieningen.

Lid 1p: Financiële tegemoetkoming

Een financiële tegemoetkoming is een forfaitair bedrag, een bedrag waarbij geen rekening is gehouden met het inkomen of met de werkelijke kosten.

Lid 1r: inkomen

Deze definitie komt uit de - inmiddels vervallen - Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG.

Lid 1w: mantelzorger

Op basis van artikel 1, lid 1 onderdeel b van de Wet maatschappelijke ondersteuning wordt onder mantelzorg verstaan, langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.

Lid 1aa: woonwagen

De begripsomschrijving komt uit de Huisvestingswet.

Lid 1bb: standplaats

De begripsomschrijving komt uit de Huisvestingswet.

Artikel 1.2 - Beperkingen

Lid 1.a: Compensatieplicht

Dit betreft de te bereiken resultaten, die afgeleid zijn uit de doelstellingen van de compensatieplicht. Er zijn hieruit 8 te bereiken resultaten afgeleid:

- a. een schoon en leefbaar huis;
- b. wonen in een geschikt huis;
- c. beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften;
- d. beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding;
- e. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;
- f. zich verplaatsen in en om de woning;
- g. zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en
- h. de mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten.

Op deze 8 terreinen heeft het college een resultaatverplichting: door de te nemen algemene of individuele maatregelen moet het gestelde resultaat bereikt kunnen worden. Ook de Centrale Raad spreekt over resultaatverplichting, bijvoorbeeld in de eerdergenoemde uitspraak van december 2010. Deze resultaten zijn afkomstig uit de eerste bouwsteen die het resultaat was van het VNG-project 'De Kanteling' en is als brochure onder de titel 'Denken in resultaten. Bouwsteen voor een nieuwe modelverordening Wmo' uitgebracht. In de modelbeleidsregels zullen diverse teksten vanuit deze brochure integraal worden opgenomen.

Lid 1.b: langdurig noodzakelijk

Als algemene stelregel kan gelden dat voorzieningen die langer dan zes maanden nodig zijn als langdurig noodzakelijk moeten worden aangemerkt en dus voor verlening op grond van deze verordening in aanmerking komen.

Lid 1.c: goedkoopste adequate voorziening

Voorzieningen die in het kader van deze verordening worden verleend, dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel adequaat als de meest goedkope voorziening te zijn.

Lid 2.a: voorwaarden of verplichtingen gesteld bij of krachtens de wet

De voorwaarden of verplichtingen gesteld in deze verordening vallen hier ook onder.

Lid 2.b: andere aanspraak op voorziening

Bij artikel 1.2 lid 2 onderdeel b wordt aangegeven dat voorzieningen niet worden verleend indien er een andere wettelijke regeling bestaat, op grond waarvan men aanspraak kan maken op de aangevraagde voorziening.

Lid 2g: financiering

Indien er geen duidelijkheid bestaat over de wijze van financiering van het niet door de voorziening gedekte deel van de kosten staat het niet vast dat de voorziening daadwerkelijk getroffen kan worden. Het mag duidelijk zijn dat er in dat geval geen voorziening wordt verleend. Dit artikelonderdeel is vooral van belang voor woonvoorzieningen.

Lid 2h: kosten gemaakt voor datum besluit

In dit artikel is bepaald dat het college een voorziening weigert indien de aanvraag een financiële tegemoetkoming in, of een PGB voor kosten betreft die de belanghebbende of mantelzorger voor de datum van het besluit naar aanleiding van die aanvraag heeft gemaakt, tenzij het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor het maken van de kosten. De reden hiervoor is dat het college in een dergelijk geval geen mogelijkheden meer heeft de noodzaak van de voorziening vast te stellen noch invloed heeft op de te verlenen soort voorziening. Zo zullen de verbouwingswerkzaamheden niet eerder mogen worden aangevangen dan het moment waarop het college een beslissing over een aanvraag voor een woningaanpassing heeft genomen. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als de goedkoopste adequate voorziening beschouwt. Het college kan immers ook factoren mee laten wegen die buiten de woonruimte van de belanghebbende gelegen zijn, zoals een beschikbare aangepaste woning elders, waardoor een woningaanpassing wellicht niet noodzakelijk is. Artikel 4.6 onderdeel f is een speciale bepaling ten opzichte van het bepaalde in artikel 1.2 lid 2 onderdeel g.

Hoofdstuk 2 – Vorm van de voorziening

Artikel 2.1 – Mogelijke vormen

In dit artikel wordt behandeld in welke vormen voorzieningen verstrekt kunnen worden.

Artikel 2.2 – Voorziening in natura

In dit artikel wordt behandeld in welke vormen een voorziening in natura verleend kan worden.

Artikel 2.3 – Financiële tegemoetkoming

In dit artikel wordt aangegeven wat er bij het verstrekken van een financiële tegemoetkoming vastgelegd moet worden in de beschikking. Dit artikel geeft het college de opdracht de hoogte van de diverse financiële tegemoetkoming vast te leggen in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden. Dat de vaststelling is opgedragen aan het college heeft als voordeel dat snel en adequaat gereageerd kan worden op ontwikkelingen met betrekking tot prijzen.

Artikel 2.4 - Voorziening in de vorm van een voucher

In dit artikel wordt de voorziening in de vorm van een voucher toegelicht. Deze voorziening heeft betrekking op de Alfacheque.

Artikel 2.5 – Hoogte PGB

In dit artikel wordt beschreven waar de hoogte van een PGB aan moet voldoen. Dit artikel geeft het college de opdracht de hoogte van de diverse financiële tegemoetkoming vast te leggen in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Heusden. Dat de vaststelling is opgedragen aan het college heeft als voordeel dat snel en adequaat gereageerd kan worden op ontwikkelingen met betrekking tot prijzen.

Artikel 2.6 – Beperkingen

In dit artikel worden de beperkingen van een PGB weergegeven.

Artikel 2.7 - Beschikking

In dit artikel wordt beschreven wat er in een beschikking voor een PGB dient te worden opgenomen. Lid 1 somt op wat ten minste in de verleningsbeschikking dient te staan. Lid 2 is van toepassing op de huishoudelijke voorziening waarbij het is van belang dat de aanvrager in het nieuwe kalenderjaar de exacte hoogte van het in dat jaar te besteden bedrag verneemt (hier speelt ook de in artikel 9.3 neergelegde indexeringsrol). Lid 2 bepaalt dat het college hem van dat bedrag op de hoogte brengt.

Artikel 2.8 – Procedure PGB

De beschikking tot verlening van een PGB geeft de aanvrager het recht op een PGB, onder de voorwaarde dat hij zich aan de verplichtingen houdt. Pas de beschikking tot budgetvaststelling geeft de aanvrager een onvoorwaardelijk recht op PGB.

Artikel 4:46 lid 1 Awb stelt voorop dat de subsidievaststelling geschiedt overeenkomstig de subsidieverlening. De subsidie kan echter lager worden vastgesteld indien de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet of niet geheel hebben plaatsgevonden, indien de subsidieontvanger niet heeft voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen, indien de subsidieontvanger onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking op de aanvraag tot subsidieverlening zou hebben geleid, dan wel indien de subsidieverlening anderszins onjuist was en de subsidieontvanger dit wist of behoorde te weten (artikel 4:46 lid 2 Awb). Deze gronden voor verlaging van het verleende bedrag, worden in het vijfde lid van artikel 3.10, het vijfde lid van artikel 4.18 en het tweede lid van artikel 5.8 van overeenkomstige toepassing verklaard. Indien het PGB op een lager bedrag wordt vastgesteld dan waarvoor het is verleend – en op basis waarvan het derhalve is bevoorschot - dient het teveel betaalde van de aanvrager te worden teruggevorderd of te worden verrekend met nog door het college ter zake van PGB's te verstrekken bedragen (lid 6).

Indien het PGB op een lager bedrag wordt vastgesteld dan waarvoor het is verleend – en op basis waarvan het derhalve is bevoorschot - dient het teveel betaalde van de aanvrager te worden teruggevorderd of te worden verrekend met nog door het college ter zake van PGB's te verstrekken bedragen (lid 3).

De termijn van 15 maanden is opgenomen om te voorkomen dat onnodig lang een verplichting tot uitbetaling blijft bestaan. Het college controleert of aan de voorwaarden bij de verlening van de voorziening is voldaan. Het overleggen van een verklaring dient ertoe om te voorkomen dat iedere voorwaarde daadwerkelijk moet worden gecontroleerd. Indien later alsnog zou blijken dat niet aan alle voorwaarden is voldaan kan de verleende voorziening alsnog worden ingetrokken en eventueel worden teruggevorderd.

Artikel 2.9 – Eigen bijdrage/eigen aandeel

In dit artikel is aangegeven bij welke voorzieningen, die in natura of in de vorm van een PGB of financiële tegemoetkoming worden verleend, de belanghebbende of mantelzorger een eigen bijdrage of een eigen aandeel is verschuldigd.

Hoofdstuk 3 - Huishoudelijke voorzieningen

Artikel 3.2 - Vorm huishoudelijke voorziening

De zinsnede “met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet” ziet zowel op vrijheid die de aanvrager heeft om te kiezen voor een voorziening in natura dan wel een PGB, als op het vervallen van deze keuzevrijheid indien er sprake is van overwegende bezwaren in de zin van artikel 6 van de wet.

Artikel 3.3 – Omvang huishoudelijke voorziening

In dit artikel wordt aangegeven hoe de omvang van de huishoudelijke voorziening wordt vastgesteld en wordt uitgedrukt.

Artikel 3.4 - Geen langdurige noodzaak

In artikel 1.2 lid 1 onderdeel b is geregeld dat een voorziening alleen wordt toegekend indien sprake is van een langdurige noodzaak. Artikel 3.4 geeft het college, in afwijking van artikel 1.2 lid onderdeel b, de bevoegdheid om een huishoudelijke voorziening indien er geen langdurige noodzaak is. Hierbij valt te denken aan de situatie dat voor een afzienbare tijd een huishoudelijke voorziening nodig is, bijvoorbeeld bij ontslag uit het ziekenhuis na een opname en het staan op een wachtlijst voor een AWBZ-instelling.

Artikel 3.5 - Beperkingen

Dit artikel noemt een aantal situaties waarin geen huishoudelijke voorziening wordt toegekend. Onderdeel a bepaalt dat geen huishoudelijke voorziening wordt verleend voor zover de voorziening betrekking heeft op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw. Het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw is vastgesteld in het Bouwbesluit 2003. Indien een huishoudelijke voorziening gedeeltelijk of geheel bedoeld is vanwege het feit dat de belanghebbende of mantelzorger in een veel grotere of meer luxe woning woont, geeft deze bepaling een duidelijke grens aan.

Hoofdstuk 4 – Woonvoorzieningen

Artikel 4.1 - Typen woonvoorziening

Onderdeel b: voorziening van bouwkundige of woontechnische aard

Een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard wordt ook wel woningaanpassing genoemd. Onder een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard is ook begrepen de uitruimte. Dit is een verblijfsruimte waarin een persoon die vanwege een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont zich kan afzonderen of tot rust kan komen.

Onderdeel c: voorziening van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard

Onder een voorziening van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard is bijvoorbeeld begrepen een woningsanering in verband met CARA en/of een allergie, een tillift, een rolstoeltapijt, en een hulpmiddel voor baden, wassen en douchen dat niet nagelvast aan de woning is bevestigd.

Artikel 4.2 - Kring rechthebbenden

In dit artikel is onder meer bepaald aan wie de woonvoorziening wordt verleend. In artikel 7 lid 2 van de wet is bepaald dat een PGB en een financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte wordt verleend aan de eigenaar van de woonruimte. Indien de belanghebbende de eigenaar van de woning is, wordt een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard ingevolge artikel 4.2 lid 1 aan de belanghebbende verleend. Indien de belanghebbende niet de eigenaar van de woning is, wordt een voorziening van bouwkundige of woon-technische aard ingevolge artikel 4.2 lid 2 aan de woningeigenaar verleend. Aldus wordt recht gedaan aan het bepaalde in artikel 7 lid 2 van de wet.

Artikel 4.3 – Vorm woonvoorziening

De zinsnede “met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet” ziet zowel op vrijheid die de aanvrager heeft om te kiezen voor een voorziening in natura dan wel een PGB, als op het vervallen van deze keuzevrijheid indien er sprake is van overwegende bezwaren in de zin van artikel 6 van de wet.

Artikel 4.4 – Berperkingen

In dit artikel wordt toegelicht dat een voorziening van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard in of aan de woning alleen in natura wordt verleend wanneer het gaat om een indicatie voor een bepaalde tijd.

Artikel 4.6 - Weigeringsgronden**Onderdeel a: aard van de materialen**

Geen woonvoorziening wordt verleend indien de in of aan de woning gebruikte materialen (mede) de oorzaak zijn van de ondervonden beperking, zoals bijvoorbeeld een allergie. Een uitzondering geldt indien er sprake is van niet voorziene, onverwacht optredende meerkosten waarvoor de belanghebbende niet heeft kunnen reserveren, bijvoorbeeld in het geval dat uit een medisch onderzoek plotseling blijkt dat de belanghebbende lijdt aan een ziekte of gebrek (bijvoorbeeld CARA) waardoor hij zijn woning dient te saneren.

Ook wordt geen woonvoorziening verleend indien de ondervonden beperking het gevolg is van achterstallig onderhoud of vocht en tocht, veroorzaakt door in de woning gelegen factoren. De eigenaar van een woning (al dan niet in de sociale huursector) dient zijn woning deugdelijk te onderhouden. Alleen in die situaties dat de belanghebbende met een inkomen op het sociaal minimum te maken heeft met een woningeigenaar die weigert tot onderhoud/aanpassing (al dan niet gepaard gaande met een huurverhoging) over te gaan, kan een voorziening worden verleend.

Onderdeel e: verhuizing vanuit een geschikte woning

Voor alle voorzieningen geldt als uitgangspunt dat deze slechts worden verleend indien ze noodzakelijk zijn. Verhuizing vanuit een voor de belanghebbende geschikte woning kan dus niet leiden tot de verlening van Wmo-voorzieningen.

Onderdeel f: verhuizing voordat het besluit is genomen

Artikel 4.6 onderdeel f is een speciale bepaling ten opzichte van het bepaalde in artikel 1.2 lid 2 onderdeel g. Pas nadat het college een beschikking voor een verhuiskostenvergoeding heeft gegeven, komt een belanghebbende hiervoor in aanmerking. Pas nadat advies is verkregen en het college een afweging heeft gemaakt welke oplossing het meest adequaat is, kan de belanghebbende tot verhuizen overgaan.

Met deze voorwaarde wordt tevens voorkomen dat het college achteraf, nadat de ondersteunings-behoevende reeds is verhuisd, met een claim voor verhuiskostenvergoeding geconfronteerd wordt. In bepaalde gevallen kan het echter nodig zijn dat de belanghebbende snel moet beslissen omdat de woning anders aan een andere woningzoekende wordt toegewezen. In deze, of andere urgente gevallen, is het verkrijgen van toestemming van het college ook voldoende. Maar in alle gevallen dient de belanghebbende voor de verhuizing schriftelijk toestemming van het college te hebben verkregen.

Artikel 4.7 - Rangorde

Lid 1: *primaat van de verhuizing*

Indien aangepaste of goedkoper aanpasbare woningen beschikbaar zijn, wordt uit doelmatigheidsoverwegingen de voorkeur gegeven aan verhuizen boven aanpassen van de huidige woning van de belanghebbende. Bij de afweging worden de kosten van een voorziening voor verhuizing en inrichting (eventueel vermeerderd met de kosten van dan nog noodzakelijke voorzieningen) afgezet tegen de kosten van aanpassing van de huidige woning. Bij die afweging wordt ook rekening gehouden met relevante sociale omstandigheden waarin de belanghebbende zich bevindt. In dit verband valt te denken aan de aanwezigheid van mantelzorg.

Wanneer de voorziening voor verhuizing en inrichting, zo nodig in combinatie met andere voorzieningen, de goedkoopste adequate oplossing is, heeft een voorziening voor verhuizing en inrichting (eventueel in combinatie met een andere voorziening) voorrang. Bezien moet worden of verhuizing mogelijk en zinvol is. Dat wil zeggen dat een geschikte woning beschikbaar is of op korte termijn beschikbaar komt. Onder geschikte woning dient hier begrepen te worden een woning die met betrekkelijk lage investeringen volledig aangepast kan worden. De verlening van verhuiskostenvergoedingen aan een persoon, die op verzoek van de gemeente, ten behoeve van een belanghebbende de woning ontruimt (artikel 4:11 lid 2), vormt een middel om te bereiken dat er een zo groot mogelijke voorraad aangepaste woningen in de gemeente beschikbaar wordt.

Lid 2: *primaat van de losse woonunit*

Wanneer de woning bewoond wordt door een belanghebbende en deze (of, wanneer de belanghebbende niet de woningeigenaar is, de woningeigenaar) niet bereid is de woning wederom te laten bewonen door een belanghebbende, dan gaat bij de verlening van een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard de voorkeur uit naar plaatsing van een losse woonunit: deze heeft dan voorrang. Een losse woonunit kan immers worden weggehaald wanneer de belanghebbende de woning niet meer bewoond wordt door de belanghebbende, en ten goede komen aan een andere belanghebbende, terwijl een andere woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard, behoudens de toepassing van artikel 4.5 'verloren gaat'. Om het mogelijk te maken dat de losse woonunit rechtmatig kan worden weggehaald, is in het artikel bepaald dat de losse woonunit, in afwijking van artikel 4.3 lid 1, in natura wordt verleend.

Artikel 4.8 - Bezoekbaar maken woning

In principe kan een voorziening slechts worden toegekend ten behoeve van de woning binnen de gemeente waarin de belanghebbende doorgaans verblijft (artikel 1.2 lid 1 onderdeel d in samenhang met artikel 4.2). Ingevolge artikel 4.8 kan een uitzondering worden gemaakt indien de belanghebbende in een AWBZ-instelling binnen of buiten de gemeente verblijft en regelmatig een bepaalde woning binnen de gemeente bezoekt. Het is dan mogelijk voorzieningen van bouwkundige of bouwtechnische aard te verlenen teneinde de belanghebbende in staat te stellen de woonruimte, de woonkamer en een toilet van die woning te bereiken. De te verlenen woonvoorziening beperkt zich slechts tot het bezoekbaar maken van die woning omdat de belanghebbende daar slechts geringe tijd verblijft. Uit doelmatigheids-overwegingen is het daarom redelijk dat er geen volledige maar een gedeeltelijke aanpassing van de woning plaatsvindt en dat de voorziening aan een maximumbedrag is gebonden.

Volgens vaste jurisprudentie van de CRvB kan het college ten aanzien van bezoekbaar maken nooit gedwongen worden meer dan het limitatief opgesomde te verlenen of de hardheidsclausule te gebruiken.

Artikel 4.9 – Gemeenschappelijke ruimten

De financiële tegemoetkoming voor het aanpassen van gemeenschappelijke ruimten wordt alleen dan verleend indien door het realiseren van deze aanpassing de woning bereikbaar wordt voor de belanghebbende. De gemeenschappelijke ruimten zullen voornamelijk entrees en portieken van woongebouwen betreffen. Het aanpassen van hobby- en recreatieruimten komt niet in aanmerking voor een financiële tegemoetkoming, tenzij uitsluitend via deze ruimte(n) de woning bereikt kan worden.

Artikel 4.10 - Extra voorwaarden bij bewoning woonwagen

De woonwagen wordt voor de toepassing van deze verordening als een woning gezien (artikel 1.1 lid 1 onderdeel s). De uitgangspunten en de gevallen waarin voorzieningen aan woonwagens kunnen worden aangebracht zijn in principe gelijk aan die bij andere woningen. Gezien de kenmerken van deze woonruimten is het echter nodig enkele nadere voorwaarden te stellen.

Artikel 4.11 - Voorziening voor verhuizing en inrichting

Het college kan een voorziening voor verhuizing en inrichting verlenen aan een belanghebbende die naar een geschikte (aangepaste) of een goedkoper dan de huidige woning aan te passen woning verhuist (artikel 4:11 lid 1).

De verlening van een voorziening voor verhuizing en inrichting aan een persoon, die op verzoek van de gemeente, ten behoeve van een belanghebbende de woning ontruimt (artikel 4:11 lid 2), vormt een middel om te bereiken dat er een zo groot mogelijke voorraad aangepaste woningen in de gemeente beschikbaar wordt. Te denken valt aan de situatie waarin de band tussen de belanghebbende en de woning is verbroken (bijvoorbeeld door overlijden van de belanghebbende): in dit geval kan de achterblijvers -onder aanbieding van een verhuiskostenvergoeding - worden verzocht naar een andere woning te verhuizen. Het moge duidelijk zijn dat wanneer een woning wordt vrijgemaakt, er twee maal een voorziening voor verhuizing en inrichting kan worden verleend: allereerst aan degene die de woning vrijmaakt en vervolgens aan de belanghebbende die naar de vrijgemaakte woning verhuist. De totaalkosten hiervan zullen een onderdeel uitmaken van de afweging in het kader van artikel 4.7 lid 1: de totale kosten van de twee voorzieningen voor verhuizing en inrichting (eventueel vermeerderd met de kosten van dan nog noodzakelijke voorzieningen) worden afgezet tegen de kosten van aanpassing van de huidige woning.

Artikel 4.12 - Voorziening voor tijdelijke huisvesting

In die gevallen waarin de belanghebbende tijdens het aanbrengen van de voorzieningen niet in de woning kan blijven wonen en om deze reden tijdelijk naar een andere woonruimte moet uitwijken, en in die gevallen waarin de belanghebbende tijdens het aanbrengen van de voorzieningen in de nieuwe woning nog in de te verlaten woning moet blijven wonen of tijdelijk naar een andere woonruimte moet uitwijken, kan voor de periode dat hij dubbele woonkosten heeft, een vergoeding in de dubbele woonlasten worden verleend. Tot verlening van een voorziening voor tijdelijke huisvesting kan worden overgegaan in die gevallen dat die huisvesting en de kosten daarvan noodzakelijk zijn. Het moet dan ook redelijkerwijs buiten de mogelijkheden van de belanghebbende liggen om te voorkomen dat er dubbele woonlasten opgebracht moeten worden.

Artikel 4.13 - Voorziening voor huurderiving

Door de eigenaar van de woning een voorziening voor huurderiving te verlenen kan bevorderd worden dat de aangepaste woonruimte beschikbaar blijft voor een belanghebbende. Het normale risico van leegstand blijft voor rekening en risico van de eigenaar. Daarom kan het college geen voorziening voor huurderiving verlenen over de eerste maand van huurderiving.

Hoofdstuk 5 – Rolstoelvoorzieningen**Artikel 5.1 – Typen rolstoelvoorziening****Onderdeel a: rolstoel en rolstoelaanpassing**

Rolstoelvoorzieningen zijn te onderscheiden van vervoersvoorzieningen. “Rolstoelen” die uitsluitend geschikt zijn voor buitenvervoer zijn vervoersvoorzieningen en geen rolstoelvoorzieningen. Rolstoelvoorzieningen zijn ook te onderscheiden van woonvoorzieningen: in dit verband zij verwezen naar de definities die zijn opgenomen in artikel 1.1. Ook individuele aanpassingen aan rolstoelen vallen onder de rolstoelverlening. Een voorbeeld hiervan is een anti-dekubitus kussen. Vaak zullen aanpassingen tegelijkertijd met de verlening van de rolstoel worden gerealiseerd. Het kan echter ook voorkomen dat de aanpassingen aan rolstoelen afzonderlijk van de rolstoel worden aangevraagd en verleend.

Artikel 5.2 - Kring rechthebbenden**Lid 1: verlening van rolstoel en accessoires**

De noodzaak tot zittend verplaatsen hoeft niet de gehele dag, maar wel in belangrijke mate, aanwezig te zijn. Vereist is dat andere loophulpmiddelen onvoldoende uitkomst bieden. Voorbeelden van “andere wettelijke regelingen” zijn de AWBZ en de Zorgverzekeringswet.

Artikel 5.2 lid 3: verlening van sportrolstoel

Als het gaat om professionele sportbeoefening wordt geen sportrolstoel verleend.

Artikel 5.3 – Vorm rolstoelvoorzieningen

De zinsnede “met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet” ziet zowel op vrijheid die de aanvrager heeft om te kiezen voor een voorziening in natura dan wel een PGB, als op het vervallen van deze keuzevrijheid indien er sprake is van overwegende bezwaren in de zin van artikel 6 van de wet.

Artikel 5.4 – Berperkingen

In dit artikel wordt toegelicht dat een rolstoel, rolstoelaccessoires en onderhoud, gebruik en reparatie aan een rolstoel, alleen in natura wordt verleend wanneer het gaat om een indicatie voor een bepaalde tijd.

Hoofdstuk 6 - Vervoersvoorzieningen**Artikel 6.1 - Algemene omschrijving vervoersvoorzieningen**

Dit artikel geeft een overzicht van alle mogelijke vervoersvoorzieningen die op grond van deze verordening verleend kunnen worden. Artikel 6.4 lid 2 bepaalt welk van de voorzieningen het primaat heeft en in hoeverre er combinaties mogelijk zijn van verschillende vervoersvoorzieningen. Aan de volgorde waarin de verschillende soorten voorzieningen in artikel 6.1 worden genoemd kunnen dus geen rechten worden ontleend.

Artikel 6.2 – Kring rechthebbenden

Artikel 6.2 geeft invulling van de kring van rechthebbenden voor vervoersvoorzieningen. Hiermee wordt invulling gegeven aan het begrip “lokaal te verplaatsen per vervoermiddel”, zoals gebruikt in artikel 4 lid 1 onderdeel c van de wet. Voor de invulling is in het eerste lid aansluiting gezocht bij de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep in het kader van de – inmiddels ingetrokken – Wet voorzieningen gehandicapten. Dit houdt in dat in dat verband aan de aanwezigheid van de voor belanghebbende belangrijke bovenregionale contacten (of activiteiten) op zichzelf geen, dan wel slechts in een bijzondere situatie een beslissende betekenis toekomt. In het tweede lid is nader omschreven wat die bijzondere situatie kan zijn. Ook hierbij is aansluiting gezocht bij de vaste jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep in het kader van de – inmiddels ingetrokken – Wet voorzieningen gehandicapten.

Artikel 6.3 – Vorm vervoersvoorziening

De zinsnede “met inachtneming van het bepaalde in artikel 6 van de wet” ziet zowel op vrijheid die de aanvrager heeft om te kiezen voor een voorziening in natura dan wel een PGB, als op het vervallen van deze keuzevrijheid indien er sprake is van overwegende bezwaren in de zin van artikel 6 van de wet.

Artikel 6.4 - Beperkingen

In dit artikel wordt toegelicht welke voorzieningen alleen in natura worden verleend wanneer het gaat om een indicatie voor een bepaalde tijd. Ook wordt in dit artikel bepaald dat bij de verlening van vervoersvoorzieningen rekening wordt gehouden met de individuele vervoersbehoefte, de mate waarin een collectief vervoerssysteem in die vervoersbehoefte kan voorzien en de mate waarin de vervoersbehoefte van echtgenoten samenvallen. Bij het bepalen van de hoogte van de vervoerskostenvergoeding zal dus eerst moeten worden vastgesteld of er sprake is van een uitzonderlijke vervoersbehoefte en vervolgens is dan de vraag aan de orde in welke mate een collectief vervoerssysteem in die vervoersbehoefte kan voorzien. Ter bepaling van dit laatste kan worden uitgegaan van algemene richtlijnen die op bepaalde typen vervoerssystemen van toepassing zijn of kan worden gekozen voor een onderzoek ter plekke. Tot slot wordt in dit artikel toegelicht dat een al dan niet aangepaste open elektrische buitenwagen alleen wordt verleend als hiervoor een adequate stalling aanwezig is.

Artikel 6.5 – Rangorde

Individuele verstrekkingen kunnen ook in aanvulling op en in combinatie met het gebruik van een collectief systeem verleend worden. Dit is het geval wanneer het collectief systeem de vervoersbehoefte van de belanghebbende niet volledig dekt of de belanghebbende minder kilometers biedt dan hij met een vervoerskostenvergoeding voor het gebruik van een (rolstoel)taxi of (bruikleen)auto kan afleggen. Het verstrekken van meerdere voorzieningen is uiteraard alleen aan de orde indien daartoe een noodzaak bestaat.

Afdeling II - Procedures**Hoofdstuk 7 - Het verkrijgen van een voorziening**

De aanvraagprocedure wordt in de Awb geregeld, met name in hoofdstuk 3, Algemene bepalingen over besluiten, en hoofdstuk 4, Bijzondere bepalingen over besluiten. Al hetgeen in de Awb is geregeld, hoeft niet meer in de verordening te worden geregeld. Vandaar dat het procedurele deel van de -verordening zeer beperkt kan blijven.

Artikel 7.1 - Aanvraag

De gemeenteraad moet in de verordening een bepaling opnemen over de wijze waarop de toegang tot individuele voorzieningen in samenhang met voorzieningen op het gebied van wonen en zorg als bedoeld in de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten is geregeld, aldus artikel 5 lid onder a van de wet. Volgens de toelichting op het amendement, dat heeft geleid tot de opname van artikel 5 lid 2 onder a in de wet, strekt deze bepaling ertoe dat de gemeente bepaalt hoe achter één loket de samenhang van toegang tot voorzieningen krachtens deze wet met toegang tot zorgvoorzieningen krachtens de AWBZ of toegang tot voorzieningen op het gebied van wonen is geregeld (TK 2005-2006, 30 131, nr. 54). Hiermee wordt bedoeld op de zogenaamde één-loketgedachte. In dit artikel wordt aangegeven bij welk loket de belanghebbende een aanvraag voor een individuele voorziening moet indienen.

Artikel 7.2 – Samenhangende afstemming

In de verordening moet de gemeenteraad bepalen op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager (artikel 5 lid 2 onder b van de wet). Het gaat hierbij om uitvoering, hetgeen een zaak van het college is. In artikel 7.3 wordt het college een onderzoeksverplichting opgelegd.

Hoofdstuk 8 - Verplichtingen en bevoegdheden van rechthebbende en het College**Artikel 8.2 – Alleenrecht indicatiestelling**

In dit artikel wordt het alleen recht voor de indicatiestelling verleend aan MO-zaak. Door dit alleenrecht in de verordening vast te leggen, voorkomt de gemeenteraad dat een aanbestedingsprocedure moet worden gevolgd voor het verstrekken van de opdracht tot het stellen van indicaties door een extern adviesorgaan.

Artikel 8.3 – Gebruik advies MO-zaak

De gemeente kan zich beroepen op art 4:82 van de Awb, die stelt dat ter motivering van een besluit kan worden volstaan met een verwijzing naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel.

Artikel 8.4 - Wijzigingen in de situatie

Op grond van artikel 8.3 is degene die een voorziening heeft ontvangen verplicht wijzigingen die relevant (kunnen) zijn voor de beoordeling van het (voortduren van het) recht op een voorziening, uit eigen beweging aan het college door te geven. Het gaat hier om alle gegevens en feitelijkheden waarvan redelijkerwijs verondersteld kan worden dat zij van belang zijn, zoals veranderingen in de hoogte van het inkomen als het gaat om inkomensafhankelijke bijdragen, de staat van een in bruikleen verleende voorziening, gewijzigde burgerlijke staat, verhuizing, etc.

Artikel 8.7 - Intrekking en beëindiging

Parallel aan artikel 4:48 lid 1 onder c Awb kan het college volgens het eerste lid een op grond van de verordening genomen besluit geheel of gedeeltelijk intrekken indien zodanig onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt dat zo de juiste gegevens bekend waren geweest burgemeester en wethouders niet tot toekenning zouden zijn overgegaan.

Artikel 8.7 – Terugvordering

Het artikel geeft aan dat op grond van deze verordening verstrekte voorziening van de belanghebbende of mantelzorger in ieder geval worden teruggevorderd indien het besluit, waarbij deze voorziening is toegekend, met toepassing van artikel 8.5 is ingetrokken, met dien verstande dat uit een oogpunt van rechtszekerheid een verjaringstermijn geldt van vijf jaar.

Hiervoor is aansluiting gezocht bij de verjaringstermijn voor terugvordering van onverschuldigd betaalde subsidiebedragen (vergelijk artikel 4:57 van de Algemene wet bestuursrecht). De samenhang met het intrekingsbesluit houdt in dat het intrekingsbesluit en het terugvorderingsbesluit binnen hetzelfde tijdvak van vijf jaar moeten plaatsvinden. De verjaringstermijn vangt aan op de datum van het besluit tot toekenning van de voorziening. Ingevolge het tweede lid worden alle terug te vorderen bedragen verhoogd met de wettelijke rente.

Afdeling III – Slot

Hoofdstuk 9 - Slotbepalingen

Artikel 9.1 - Afwijken van bepalingen/hardheidsclausule

Dit artikel bepaalt dat het college in bijzondere gevallen kan afwijken van de bepalingen van deze verordening, zo nodig na het inwinnen van advies. Dit afwijken kan alleen maar ten gunste van de betrokken belanghebbende, mantelzorgers of eigenaar van de woonruimte en nooit ten nadele. Ook de eigenaar van de aangepaste woonruimte kan in aanmerking komen voor de hardheidsclausule. Gedacht kan worden aan een situatie waar het van belang is dat een woonruimte ook langer dan zes maanden leeg staat, omdat bij voorbeeld bekend is dat een belanghebbende op het punt staat om uit een revalidatiecentrum te worden ontslagen en waar de aangepaste woning uitermate geschikt voor is. In die gevallen kan het doelmatiger zijn om een langere periode een tegemoetkoming in de huurderiving te verstrekken. Verder is met nadruk gemeld: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. De gemeente moet in verband met precedentwerking duidelijk aangeven waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel 9.2 - Beslissing het college in gevallen waarin de verordening niet voorziet

Deze restclausule biedt het college de mogelijkheid in alle niet-voorzienende situaties te handelen naar bevind van zaken. Omdat ook deze beslissingen onderworpen zijn aan de voorgeschreven bezwaar- en beroepsprocedures, dient ook in deze gevallen de beslissing gemotiveerd genomen te worden.

Artikel 9.3 - Indexering

Bepaalde bedragen kunnen jaarlijks aangepast worden zonder dat het college hiervoor iets hoeft te doen. Te denken valt aan de bedragen voor de eigen bijdrage en het eigen aandeel. Het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport zal deze bedragen jaarlijks aanpassen. Een college is op basis van dit artikel ook bevoegd om eigen bedragen aan te passen.

Artikel 9.4 - Periodieke evaluatie gemeentelijk beleid en bijstelling verordening

Op grond van dit artikel dient het gemeentelijk beleid jaarlijks geëvalueerd te worden. Indien de evaluatie daartoe aanleiding geeft, bijvoorbeeld omdat het voorzieningenniveau te hoog of te laag blijkt te zijn, dient de evaluatie te leiden tot aanpassing van de verordening.

Artikel 9.5 – Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 9.6 – Citeertitel

Dit artikel regelt hoe de verordening geciteerd kan worden.